

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 27/2017
07.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Бате Цветковића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Ђинђић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 170/16 од 26.05.2016. године и Вишег суда у Нишу Кж1 451/16 од 13.09.2016. године, у седници већа одржаној дана 07.02.2017. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Ђинђић, због повреде закона из члана 74. ЗКП, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 170/16 од 26.05.2016. године и Вишег суда у Нишу Кж1 451/16 од 13.09.2016. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Ђинђић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 170/16 од 26.05.2016. године и Вишег суда у Нишу Кж1 451/16 од 13.09.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К 170/16 од 26.05.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 04.04.2016. до 26.05.2016. године. Оштећени ББ, ВВ и ГГ упућени су на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, док је окривљени обавезан да у корист буџетских средстава суда плати износ од 5.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а такође је одређено да ће се о трошковима кривичног поступка одлучити накнадно, посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 451/16 од 13.09.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Ђинђић и окривљеног АА и пресуда Основног суда у Алексинцу К 170/16 од 26.05.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Маја Ђинђић, због повреде закона из члана 74. ЗКП и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, па је по оцени навода у захтеву нашао:

- да је поднети захтев у односу на повреду из члана 74. ЗКП неоснован, а да је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву наводи, да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 74. ЗКП указивањем да је окривљеном по службеној дужности постављен бранилац – адвокат Јелена Динић Станојев која је у предметном кривичном поступку до разрешења дужности браниоца присуствовала саслушању окривљеног дана 06.04.2016. године и предузимала и друге радње у овом поступку – изјавила жалбу на решење о притвору од 08.04.2016. године, дана 20.04.2016. године поднела је предлог за укидање притвора и дала заменичко пуномоћје адвокату Владимиру Јовичићу који је присуствовао одржаном главном претресу дана 17.05.2016. године, која није могла испуњавати услове за постављање браниоца по службеној дужности окривљеном АА у овом кривичном поступку, обзиром да је у истом поступку била дугогодишњи заступник оштећене ББ, на који начин је окривљеном повређено право на непристрасну и правичну одбрану.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног овим наводима заправо указује на повреду одредбе члана 73. став 3. ЗКП која прописује способност да се буде бранилац и одређује ко не може бити бранилац, па како је окривљени током поступка сходно одредби члана 74. тачка 3) ЗКП имао браниоца по службеној дужности, то Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе захтева браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду закона из члана 74. ЗКП у вези члана 73. став 3. ЗКП, обзиром да је адвокат Јелена Динић – Станојев у парничном поступку, дакле другом поступку, заступала лице које је у овом кривичном поступку имало својство оштећеног лица – ББ.

Побијајући правноснажне пресуде због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног у захтеву не указује конкретно на који начин је пресудом оптужба прекорачена односно на ком доказу и због чега се пресуда не може заснивати, а из образложења захтева произилази да у суштини оспорава утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди и указује на погрешну оцену доказа, те полемиче се оценом суда околности од значаја за одмеравање казне.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Како је бранилац окривљеног АА као разлог за подношење захтева за заштиту законитости само формално навео повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено, док је суштински указао на недозвољене разлоге за подношење захтева – чињенично стање, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у овом делу оценио недозвољеним.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у вези члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић-Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић